

Paris, nosaltres i El Pati dels Gentils

Dg, 27/03/2011 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

Rebo un mail d'una companya de professió de París amb tota la informació de la celebració a la ciutat del Pati dels Gentils, en francès "[Le Parvis des Gentils](#)". Em coneix i sap que és un tema que aprecio. A hores d'ara ja han acabat els dos dies 24 i 25 de març amb activitats "de diàleg entre creients i no creients" que hauran tingut lloc a la UNESCO, la SORBONA, a l' Institut de França, al Collège des Bernardins i a la Façana de Notre Dâme. L'organització ha estat a càrrec del Consell Pontifici de la Cultura i, l' Institut Catòlic de París. M'he passejat per la web i, la veritat, és que he tingut una sana enveja veient la qualitat de les propostes, el llenguatge adreçat a no creients, el reconegut prestigi dels [participants](#), la capacitat de convocar diàleg, no només aportar "doctrina", de fer festa, d'incloure l'art, la ciència, la política el pensament....

Si, com deia [Catalunyareligió](#), es confirma que El Pati dels Gentils es celebrarà també a Barcelona - sembla que a Roma ho sap tanta gent , i a Barcelona encara ningú ho ha confirmat- pot ser una preciosa oportunitat per aprofundir en la nostra vocació de frontera , de diàleg, en una societat laica. Per diversos motius:

- perquè ens pot ajudar a fer, caldrà fer, una reflexió seriosa com a Església sobre quines són les grans qüestions del futur de la humanitat en les que ens juguem també l'accés de l'home a l'experiència de Déu.

- perquè caldrà, sens dubte, comptar amb totes les institucions d' Església que en la seva vocació inicial tenen la voluntat de presència, diàleg i testimoni creient en mig del món.

-perquè ens caldrà ser capaços de convocar no creients oberts, també crítics, des d'una actitud de respecte intel.lectual, de convenciment de que en l'altre Déu també se'ns hi fa present i ens crida a ser més fidels als homes del nostre temps , i no des de la condescendència ni la prepotència.

Crec que és un veritable repte. No tenim la tradició de conuiu amb la laïcitat que té l' Església francesa. Només cal comparar els documents del la [CEE](#) amb els dels [bisbes francesos](#) i descobrirem un episcopat més en diàleg amb el seu món, més a la recerca de les grans qüestions en les que l'home del s XXI es juga el seu esdevenidor. I els nostres mitjans són molt més febles. Però pot ser una gran oportunitat. I probablement Barcelona, per diferents motius, pot ser de les poques , sinó la única, ciutats d' Espanya que puguin acollir un encontre d'aquestes característiques. El Card. Martinez Sistach no es caracteritza per actituds bel.ligerants en cap dels fronts de la nostra societat. Ningú pot dir que no es coneix el seu pensament, però sempre l'ha exposat amb respecte, com a proposta lliure, en l'estil que tan vàrem apreciar de Benet XVI ja fa uns anys a València i que marca els seus textos. Tenim institucions Universitàries de qualitat i amb un reconeixement social important. Una llarga tradició d'associacions de laics que entenen la seva vocació cristiana com a presència i testimoni d' Església en les fronteres de la societat. Institucions de diàleg entre la Fe i la Cultura, diocesanes i vinculades a religiosos...Institucions i centres de cultura de gran tradició, espais arquitectònics únics... Pot ser una gran oportunitat que ens ajudi a tots a ser més Església per al món.

